

De Bron

We lezen Johannes 7:37-39:

- ▲ “En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! 38 Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. 39 Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.”

Dit laatste vers 39, daar ziet Johannes, de evangelist, alreeds op de pinksterdag, dat de Heere Jezus toen zei, dat als je in Christus gelooft, er stromen van levend water uit je binnenste zullen vloeien. Dat zei de Heere van de geest welke zij, die in geloof tot Hem kwamen, ontvangen zouden. Dat zou in de toekomst gebeuren, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was. Bij de hemelvaart is Christus verheerlijkt. Nadat dat gebeurd was, brak de pinksterdag aan en werd de geest uitgestort.

Er staat in vers 37: “En op de laatste, de grote dag van het feest.....” Die dag, dat was **de achtste dag** van het Loofhutzenfeest. Je mag je misschien afvragen waarom de Heere Jezus op de achtste dag van het Loofhutzenfeest - de grote dag – zo spreekt, dat Hij opeens op straat in het algemeen, tegen alle aanwezige Joden zegt: “Indien iemand dorst heeft hij kome tot Mij en drinke. Wie in Mij gelooft gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.” Dat komt, omdat op die achtste dag iets wonderlijks gebeurde. De achtste dag, het getal acht is ook het getal van het nieuwe begin. De achtste dag is ook meteen de eerste dag van de volgende week.

Het is niet alleen de laatste dag van het Loofhutzenfeest, maar ook tevens het nieuwe begin en ook de laatste dag van het godsdienstig jaar van Israël. Daarna kwam een nieuw jaar, een nieuw begin. Profetisch wijst deze laatste dag naar het nieuwe begin. Het nieuwe begin in ons leven, als wij tot geloof komen in Jezus Christus en tot Hem komen en drinke, dan komt er een nieuw begin in ons leven. Dan gaan er stromen van levens water uit ons binnenste vloeien. Israël, dat moeten we wel weten, het volk had namelijk een hele ceremonie op die dag. Als je in Jeruzalem zou zijn, dan zou je zien dat er een optocht plaatsvond, die ging naar het badwater Siloam, en uit dat badwater werd water geschept in een gouden kruik. In een grote optocht met veel feest gedruis, werd dan die gouden kruik met water naar de tempel gebracht. Men ging dan ook nog onder de waterpoort door. Dat is ook kenmerkend, want dat spreekt ook weer van dat water. En zo bracht men dat water naar de tempel, naar het altaar. De priester nam die gouden kruik met dat water en dat goot hij uit in een zilveren schaal. Er waren op het altaar twee schalen, een zilveren schaal die hij vulde met water en een zilveren schaal die gevuld was met wijn.

Die schaal met wijn goot hij dan weer uit in die schaal die hij geleegd had. Zo ging dat heen en weer, zo vermengde hij het water met de wijn. Hij veranderde water in wijn. Daar begon ook Christus mee in het Johannes evangelie, op die bruiloft in Kana, waar Hij water veranderde in wijn, wat spreekt van een nieuw begin. Zo zal ook de profetie van Joël wordt vervuld, en zo zal Israël het ook meemaken dat het water echt verandert in wijn. Het spreekt

ook van de enorme zegen, die Israël dan zal treffen. Bij die ceremonie met die schalen, dachten ze aan twee dingen, dat lazen ze er dan ook bij, namelijk het stromen van het water uit de Rots. We weten dat Mozes in de woestijn, toen het volk morde, hij de staf nam en met die stok sloeg op de rots en terstond kwam er water uit. Dat lezen ze er dan bij die ceremonie ook bij. Ook lazen ze uit Jesaja 12, waar gesproken werd over de toekomstige zegening van Israël, dat zij water zullen putten uit de bronnen des heils, als de Messias is gekomen, als de Heilige Geest in hun midden zal zijn, en dat ze bekend mogen maken de grote daden Gods, die Hij aan Israël heeft gedaan. Het bekend maken aan alle volkeren der aarde.

Wonderlijk, aan de ene kant het slaan van de Rots, Jezus Christus, Die levend water voort brengt en aan de andere kant dat water veranderd wordt in wijn. Het beeld van het uitstorten van geest op al het Joodse vlees. Als Israël dan dat feest viert, deze hele ceremonie plaatsvindt, en Christus het middelpunt is van dat alles, dat zich openbaart in hun midden, en Dan zal Hij het nieuwe leven voortbrengen, als Hij Zich aan Israël bekend maakt. Hij zegt: “Indien iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke, wie in Mij gelooft gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.” Ja dat is bijzonder, dat trof alle aanwezigen, want de dienaren merkten op in Joh.7:45-46:

- ▲ “De dienaars dan gingen naar de Overpriesters en de Farizeeën en die zeiden tot hen: Waarom hebt gij Hem niet medegebracht? 46 De dienaars nu antwoordden hun: Nooit heeft een mens zo gesproken, als deze mens spreekt! De Here Jezus zei; Wie in Mij gelooft gelijk de schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.”

Die dienaren hadden het begrepen. Begrijpen wij dat ook? Want dan kan er echt sprake zijn van een pinksterfeest in ons eigen leven, nadat wij tot geloof gekomen zijn, dat er echt stromen van levend water uit ons binnenste vloeien. Hoe maakt de Heere zich aan ons bekend? Deze tekst uit Johannes 7 heeft Johannes ook aangehaald, in de geschiedenis met de Samaritaanse vrouw in Johannes 4, waar je het volgende leest. Johannes 7:7-26:

- ▲ “Er kwam een vrouw uit Samaria om water te putten. Jezus zeide tot haar: Geef Mij te drinken. 8 Want zijn discipelen waren naar de stad gegaan om voedsel te kopen. 9 De Samaritaanse vrouw dan zeide tot Hem: Hoe kunt Gij, als Jood, van mij, een Samaritaanse vrouw, te drinken vragen? Want Joden gaan niet om met Samaritanen. 10 Jezus antwoordde en zeide tot haar: Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven. 11 Zij zeide tot Hem: Here, Gij hebt geen emmer en de put is diep; hoe komt Gij dan aan het levende water? 12 Zijt Gij soms meer dan onze vader Jakob, die ons de put gegeven en zelf eruit gedronken heeft met zijn zonen en zijn kudde? 13 Jezus antwoordde en zeide tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt, zal weder dorst krijgen; 14 maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven. 15 De vrouw zeide tot Hem: Here, geef mij dit water, opdat ik geen dorst heb en niet hierheen behoef te gaan om te putten. 16 Hij zeide tot haar: Ga heen, roep uw

man en kom hier. 17 De vrouw antwoordde en zeide: Ik heb geen man. Jezus zeide tot haar: Terecht zegt gij: ik heb geen man; 18 want gij hebt vijf mannen gehad en die gij nu hebt, is uw man niet; hierin hebt gij de waarheid gesproken. 19 De vrouw zeide tot Hem: Here, ik zie, dat Gij een profeet zijt. 20 Onze vaders hebben op deze berg aangebeden en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men moet aanbidden. 21 Jezus zeide tot haar: Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden. 22 Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden; 23 maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders; 24 God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid 25 De vrouw zeide tot Hem: Ik weet, dat de Messias komt, die Christus genoemd wordt; wanneer die komt, zal Hij ons alles verkondigen. 26 Jezus zeide tot haar: Ik, die met u spreek, ben het.”

De Heere Jezus die zit hier bij die Samaritaanse bron. De Here Jezus Die nodigt hier die Samaritaanse vrouw uit om van Hem levend water te vragen. In plaats van dat deze vrouw Hem om levend water vraagt, begint ze eigenlijk bezwaren op te werpen. De Here Jezus zegt tegen haar: “Geeft Mij te drinken.” Zij zegt dan: “Hoe kunt Gij mij als Samaritaanse vrouw te drinken vragen?” Ze wist niet Wie het was, die tot haar zei “geef mij te drinken”. Als zij het zou hebben geweten, dan zou zij inderdaad, zoals het staat in vers 10, het Hem gevraagd hebben en zou Hij het levende water hebben gegeven. Dat zei Christus. In vers 11 staat: “Here Gij hebt geen emmer en de put is diep, hoe komt Gij dan aan het levende water?”

Hier in deze verklaring van haar worden eigenlijk vier dingen naar voren gebracht. Namelijk dat zij blind is voor Wie er voor haar staat. Ze beseft niet Wie hier tot haar spreekt. Verder zie je ook aan haar houding dat zij alleen maar let op het aardse, op het heden. Haar oog is verblind en ze mist daarom, dat Christus de bron is van het levende water. Dat komt steeds zo terug, maar langzamerhand weet de Heere Jezus tot haar ziel door te dringen en weet haar duidelijk te maken, dat Hij die bron van levend water is. Dat zij zo wegduikt is puur ongeloof, ze probeert steeds een andere wending aan het gesprek te geven.

Dat hebben wij soms in ons leven ook, in de omgang met de Here Jezus, namelijk dat als Christus ons op bepaalde dingen in ons leven wijst, dat wij dan de neiging hebben, het op een ander onderwerp te gooien. Maar de Heere Jezus houdt vol met deze vrouw. Zo houdt Hij ook vol in ons leven en de Heere Jezus doet er alle moeite voor om aan deze vrouw duidelijk te maken, dat Hij de Bron is van het levende water. Het gaat hier niet zo zeer om die put. Dat gebruikt de Heere alleen maar als een voorbeeld, om haar ogen te openen dat Hij de Bron is en dat die put alleen water kan geven, net als normaal water waar je altijd weer dorst van zult krijgen. Maar Hij is in staat levend water te geven, zodat je nimmermeer dorst zal hebben.

Deze vrouw is alleen maar geconcentreerd op de aardse omstandigheden, de aardse bronnen. Ze wordt eigenlijk helemaal in beslag genomen door wat voor ogen is, wat zoveel mensen hebben. Vaak zijn wij ook alleen maar bezig zijn met het zichtbare en alleen maar met het materiële. Deze vrouw hoort wel van iets wat haar gegeven kan worden, maar het

gaat eigenlijk helemaal aan haar voorbij, dat levende water, wat Christus haar kan geven. Ze is niet instaat om hoger te denken, ze kijkt niet door de omstandigheden heen en doorgrond ze niet. Ze beseft niet Wie het is Die met haar spreekt, ze interpreteert het alles in het aardse vlak. Die vrouw beperkt hier eigenlijk Christus macht, Hij heeft immers geen emmer om het levende water in te doen.

In ons leven denken wij ook vaak, dat de Heer beperkt is. Als we ons leven niet helemaal aan de Heere Jezus geven en niet gebruik maken van Hem, als de Bron van het levende water, dan spreekt daaruit, dat wij denken, dat de Here Jezus niet instaat is om voor ons te zorgen in de problemen die we tegen komen. Vaak trekken we onze eigen plannen. Dan openbaart zich eigenlijk ons ongeloof. Maar juist op zulke momenten als wij ons door aardse omstandigheden laten meevoeren en dan alleen maar zien op wat voor ogen is, zoals deze Samaritaanse vrouw, dan staat ons geestelijk leven stil. Dan komen er helemaal geen stromen van levend water uit ons binnenste dan ervaar je dat helemaal niet.

Het grote gevaar is dan, als we alleen maar naar de aardse omstandigheden zien, dat we geestelijk stil komen te staan. Dan putten we in ons leven en werken niet meer uit de Bron, Jezus Christus. Dat is dan een miskennis ten opzichte van God. Wij hebben een God waarvan in Genesis 1 al staat, dat toen de Here schiep, dat Hij sprak, op het zelfde moment was het er ook. Natuurlijk “die put” is diep, als je gaat kijken naar de omstandigheden waarin wij verkeren. Het aardse leven gaat soms diep, het heeft zijn moeilijkheden, het heeft zijn problemen, die put is ook diep door de zonde.

Laten we een ding goed begrijpen, niemand anders dan Jezus Christus weet hoe diep die put is. Hij moest gaan naar het kruis van Golgotha om dat levende water uit die put op te diepen. Daarvoor moest Hij gaan als de Rots, moest Hij geslagen worden, net als die rots in de woestijn waarop Mozes sloeg, om het levende water ons te kunnen aanbieden, om ook die Samaritaanse vrouw te kunnen aanbieden.

Die diepte spreekt hier van Christus lijden en sterven. De Heere moest nederdalen in die put, waarin wij ons bevinden door de zonde, Hij heeft daar levend water aangeboord in Hem Zelf. Laten we de Heere daarom niet minachten, gering achten alsof de Heere onze omstandigheden niet zou verstaan. Hij is ons gelijk geworden. Hij is verzocht geweest in alle omstandigheden zoals ook wij, en Hij kent de aardse omstandigheden. Hij weet welke moeite wij hebben, daarom kan Hij medelijden met ons hebben. Hij is verbonden met ons. Laten wij daarom niet denken, dat het te min is voor de Heere om juist om te zien naar onze omstandigheden. Hij is juist de Bron, Hij is die put ingegaan en heeft die Bron ontsloten, Hij heeft levend water voortgebracht!

In Johannes 7:12 zegt de vrouw tegen de Heere:

▲ “Zijt Gij soms meer dan onze vader Jakob, die ons de put gegeven en zelf eruit gedronken heeft met zijn zonen en zijn kudden?”

Hier zie je dat de vrouw totaal niet opmerkt, Wie er voor haar staat. Want ze zegt niet alleen; Gij hebt immers geen emmer en de put is diep en hoe komt Gij dan aan het water ? Maar zij zegt ook; zijt Gij soms meer dan onze vader Jacob, die ons de put gegeven heeft en er zelf

uit gedronken heeft met zijn zonen en zijn kudde. Dit is een totaal niet onderscheiden van Christus. Ach had ze maar geweten, dat Degene met Wie ze sprak, de God van Jacob was. Dat Degene met wie zij sprak, ooit gestreden had met die Jacob en hem mank had gemaakt aan zijn heup. Dat Deze met wie zij sprak, eigenlijk Jacob zoveel zegen gegeven had en Jacob gemaakt had tot een Israël, een rijke man met enorm veel kudde en zonen.

Maar hiervan wist zij niets, haar ogen waren gesloten. Soms kan het gebeuren, door omstandigheden, dat ook in ons leven onze ogen gesloten zijn, voor Wie de Heere Jezus is en kunnen we denken dat Hij niet instaat is om ons te helpen. Maar Christus is niet afgeschrikt door haar ongeloof en ook niet door ons ongeloof. Hij legt in vers 13 de vinger bij het probleem van deze vrouw, dat ze alleen maar aards denkt, dat ze hoger moet denken, dat ze Zijn woorden verkeert interpreteert. Ja dat Hij van andere dingen spreekt dan alleen maar van deze aardse put. Daarom zegt Hij in Johannes 7 vers 13-14:

- ▲ “Jezus antwoordde en zeide tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt, zal weder dorst krijgen; 14 maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.”

De dorst van de innerlijke mens is een geestelijke dorst. Die dorst betreft geen materiële dingen. Die materiële dingen zijn niet in staat om onze dorst te lessen. Mensen kunnen zich storten in allerlei aardse genoegens en zich omringen met allerlei luxe, maar ze zullen moeten erkennen dat de geestelijke dorst in het leven blijft. Je kan misschien beroemd worden, je kan misschien applaus oogsten, je kan misschien het hoogste bereiken in de sport, maar de geestelijke dorst kan alleen maar de Heere Jezus Christus lessen.

Christus is de Bron, van alle andere bronnen vanuit de wereld. Als je van die wereldse bronnen drinkt dan krijg je steeds weer dorst, maar wie van de Bron Jezus Christus, het levende water drinkt, die zal nimmermeer dorsten. Johannes 7:14:

- ▲ “Maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.”

Alleen Christus bevredigt onze ziel, en de gelovige ontvangt in Christus een bron van levend water. Het is geweldig als je in je leven Jezus Christus leert kennen, dan wordt je aangesloten op de Bron, dan springt dat levende water door Gods geest op ten eeuwige leven. Daar hoeft je niets voor te doen door alleen maar jezelf in te leveren bij Hem. Maar door bevangen te zijn van allerlei aardse omstandigheden, en die geestelijke kraan dicht te draaien, door je van de Heere af te keren, door je niet meer te wenden naar de Bron, dan wordt je afgesloten van de levende Bron.

Toch hoeft je alleen maar met geloof te gaan naar die kraan, dan zal de Heere Jezus Christus dat water in je laten opspringen ten eeuwige leven. Wie gedronken heeft – dat is een persoonlijke keuze – van het water dat Ik hem geven zal, die zal geen dorst krijgen in eeuwigheid. Dat geeft een tevredenheid aan, het zal opspringen ten eeuwige leven. Dat is

ons huidige bezit, als we tot de Heere Jezus gekomen zijn en in Hem geloven, dan geschiedt dat door Zijn Geest. Dat is dan ons bezit. Deze vrouw had dat nog niet ontdekt, maar komt ze daar wel toe? Want in Johannes 7:15 zegt ze:

▲ “Heere geef mij dit water, opdat ik geen dorst krijg en niet meer hier heen hoef om te putten.”

Ze blijft alleen maar bij het aardse, bij gewoon water. Ze heeft niet door, dat Christus over andere dingen spreekt. Ze is wel bereid om iets aan te nemen van een Jood. Het vooroordeel wijkt en ze gaat wel de plaats innemen van iemand die bereid is om te ontvangen. Ze zegt; “geef mij”. De volgende stap is dan dat de Heer haar geweten begint aan te spreken. De Heere probeert duidelijk te maken, dat voordat dat levende water in haar kan opspringen tot een fontein, dat er wel iets uit de weg moet worden geruimd in haar leven. Dat ze tot geloof en bekering moet komen. Daarom wijst de Heere haar daar op en zegt: “Ga heen roep uw man en kom dan hier”.

Ja Christus wist wel, dat deze vrouw al vele mannen versleten had en dat de man die ze nu had, haar man helemaal niet was. Schoorvoetend moet dan deze vrouw toegeven, dat ze nu geen man heeft. Dan zegt Christus: “Ja je hebt terecht gezegd, dat de man die nu heeft je man niet is, je hebt er al vijf gehad. Hierin hebt gij de waarheid gesproken.”

Deze vrouw is door deze ontmaskering van haar leven, tot de conclusie gekomen, dat met Wie zij spreekt, een Profeet moet zijn. Ze zegt dan ook in vers 19: “Ik zie dat Gij een Profeet zijt.” Daarna gaat ze gelijk het gesprek een andere wending te geven. Want de Heere komt nu wel heel dicht bij haar leven. Dan gaat ze zeggen: “Onze vaders hebben in deze bergen aangebeden en zeggen dat Jeruzalem de plaats is waar men moet aanbidden.”

Ze probeert met een theologische vraag alle aandacht van haarzelf af te wenden. Maar Christus gaat daar niet op in, Hij zegt: “Geloof Mij vrouw, dat je nog op deze berg, nog te Jeruzalem de Vader zult aanbidden. Gij aanbidt wat gij niet weet. Wij aanbidden wat Wij weten, wij Joden, want het Heil is uit de Joden.” Maar dan komt de Here weer naderbij en zegt: “De ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader zullen bidden in geest en in waarheid.”

De Heere Jezus is Zelf die is de Waarheid en die is ook degene, die Zich openbaart als de Waarheid, ook aan deze vrouw. Dit wil zeggen, dat je echt moet zijn en deze vrouw moet ook eerlijk worden. Ze wordt ook eerlijk, terwijl de Heere Jezus dat zegt. Wij moeten ook eerlijk worden in ons leven. Want geloven we nou echt, vertrouwen we op de Heiland, dat Hij zal zorgen in ons leven, dat er stromen van levend water uit ons binnenste zullen vloeien? Kan Hij er nu voor zorgen, dat die aardse omstandigheden, zo voor ons zullen wijken, dat wij vrij komen te staan in ons leven? Dat die kraan in ons leven opengaat en dat dat levende water echt gaat stromen? Maar daarvoor moet je wel eerlijk worden. Daarvoor moet je wel in geest en in waarheid de Vader aanbidden!

Want de Vader zoekt zulke aanbidders. God is Geest, en die Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid. Dan opeens ontdekt die vrouw ook die dingen, als ze zo eerlijk wordt over haar zelf, over haar eigen leven. Dan ontdekt die vrouw Wie de Heere Jezus Christus is. Ze ontdekt dat Hij de Messias is. Ze zegt: “Ik weet dat de Messias komt,

Die Christus genoemd wordt. Wanneer Die komt zal Hij ons alles verkondigen. Dan maakt de Heere Jezus Zich inderdaad aan haar bekend. Ze heeft ontdekt: “Ik die met u spreekt ben het.” Daar is opeens die openbaring; Christus is daar in haar leven.

Hij is de Bron, Hij is de Gever van het levende water. Zo kunnen er ook allerhande omstandigheden in ons leven zijn, die scheiding maken, tussen de Heere en ons. Er kunnen allerlei aardse omstandigheden in ons leven zijn, waardoor wij verduisterd blijven in ons denken en daardoor geestelijk in ons leven door ongeloof die kraan dicht draaien. Die kraan die wil wel, en die geest die wil wel, maar verhinderen we dat, dan missen we ons doel. En “doel missen is zonde.

Als je gaat kijken naar de bronnen in de Bijbel, dan spreken al die bronnen steeds over de Heere Jezus Christus. Niet alleen in het N.T. wordt hier gesproken over de Bron, de Christus. Ook in het O.T. Wonderbaarlijk is, dat in het O.T. in Gen.16:7 voor de eerste maal de bron voorkomt, in die geschiedenis met Hagar. Hagar die vlucht voor Saraï. Er staat in Genesis 16:7:

- ♣ En de Engel des Heeren trof haar aan bij een waterbron in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur.”

Steeds wijzen de waterbronnen op Christus, ook hier is Christus in feite de waterbron. Als je dit gedeelte gaat lezen, hoe die bron in het leven van Hagar gaat werken, Dan ontdek je dat. Gen.16:7-14:

- ♣ “En de Engel des Heren trof haar aan bij een waterbron in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur. 8 En Hij zeide: Hagar, slavin van Sarai, vanwaar komt gij en waarheen gaat gij? En zij zeide: Ik ben op de vlucht voor mijn meesteres Sarai. 9 En de Engel des Heeren zeide tot haar: Keer naar uw meesteres terug en verneder u onder haar hand. 10 En de Engel des Heeren zeide tot haar: Ik zal uw nageslacht zeer talrijk maken, zodat het vanwege de menigte niet geteld kan worden. 11 Voorts zeide de Engel des Heeren tot haar: Zie, gij zijt zwanger, en zult een zoon baren, en hem Ismaël noemen, want de Heere heeft naar uw ellende gehoord. 12 Hij zal een wilde ezel van een mens zijn; zijn hand zal tegen allen zijn en de hand van allen tegen hem, en hij zal ten aanschouwen van al zijn broederen wonen. 13 Toen noemde zij de naam des Heeren, die tot haar gesproken had: Gij zijt een God des aanzien; want, zeide zij, heb ik hier ook omgezien naar Hem, die naar mij ziet? 14 Daarom noemt men die put: de put Lachai-roi; zie, hij is tussen Kades en Bered.”

Zij zegt; “Gij zijt een God des aanzien.” God ziet ons, God kent ons. Hij wil(de) met ons ook een nieuw begin maken en we zijn net als die Samaritaanse vrouw, eens in ons leven tot berouw en bekering gekomen, net als die Samaritaanse vrouw bij de bron. Daar hebben ook wij onze zonden beleden, net als die Samaritaanse vrouw haar zonden moest belijden. Ook deed ze het schoorvoetend en zo kwam ze tot Christus. en ook wij hebben op dat moment het eeuwige leven ontvingen, dat in ons opspringt ten eeuwige leven.

De Geest van God doet dat. Toch kunnen er allerlei omstandigheden in ons leven zijn, waardoor we het niet meer zien zitten, net zoals Hagar. Dan ontmoet Hagar de Engel des

Heeren, de Heere Jezus Christus Die vond haar daarbij een waterbron in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur. De Heere Jezus ontmoet ons niet als wij volop in de wereld bezig zijn en als wij genieten in deze wereld, van de luxe van deze wereld. Hij kan ons wel ontmoeten buiten de legerplaats, buiten de stad, buiten het leven hier op aarde. Het aardse leven, waar het hart soms zo vol van kan zijn. Wat vaak een verandering is om zelf ook een waterkraantje te zijn, waar levend water uit vloeit naar anderen. Vaak door moeilijkheden worden wij weer vanzelf teruggebracht in de woestijn bij de Bron, en komen wij ineens tot de ontdekking, dat God ons ziet. Hagar zegt ook: Gij zijt een God des aanzien, want zeide zij: “Heb ik ook omgezien naar Hem, Die naar mij ziet?”

Dat is ook de grote vraag. Heb ik ook in mijn leven steeds omgezien naar Hem, Die naar mij ziet? Heb ik er oog voor gehad, dat Hij mij ziet, in mijn omstandigheden? Dat had Hagar niet, zij was gevlucht, ze zag het niet meer zitten. Juist als we het niet meer zien zitten, als we alleen maar zien op onze omstandigheden, dan opeens heeft God de kans, als de Engel des Heeren, Jezus Christus ons te ontmoeten in de woestijn van ons leven. Dan ontmoet Hij ons bij de bron. Weer bij die Bron. Dan keer je eigenlijk terug naar het begin.

Het is hier bijzonder, dat er in Genesis 16:7 twee maal wordt gesproken over een waterbron. Er staat: “De Engel des Heren trof haar aan bij de waterbron in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur.” Tweemaal het woord bron. Eigenlijk staat hier: “Bij een waterfontein in de woestijn, bij de bron aan de weg naar Sur.”

Een bron waar water uit kwam en dat uitte zich door iets wat opwilde bij de waterfontein. Waar ook Christus van spreekt, hier bij de Samaritaanse vrouw, daar was een fontein van water, welke opspringt in je binnenste. Het is bijzonder dat die twee dingen, die bron en die waterfontein, waar Hagar hier Christus ontmoet, ons eigenlijk spreken van de Bron God de Vader, en die fontein van de Heere Jezus Christus. Vader en Zoon zijn Eén. Er staat: “Hij Die aan de boezem des Vaders is, Die heeft ons doen kennen en Die heeft Hem ons verklaard.” Christus zegt: “Die Mij gezien heeft de heeft de Vader gezien.” De Vader is eigenlijk de Bron, maar Hij is aan ons geopenbaard, in de Fontein Jezus Christus. Hij is de Bron in ons leven. Maar zoals de Vader en de Zoon één zijn, zo wil ook de Heere Jezus Christus, dat wij ook één zijn met Hem. Dat Hij de Bron is en wij de fontein. Christus zeg in Johannes 17:20-23:

- “En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, 21 opdat zij allen een zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. 22 En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij een zijn, gelijk Wij een zijn: 23 Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot een, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.”

De Zoon als het water des levens, dat geeft verbondenheid met de Bron, namelijk de Vader. Zo wil ook de Zoon, als de Bron in ons leven, dat wij putten uit Hem, dat wij aangesloten zijn op Hem, dat die stromen van levend water uit onze binnenste vloeien, tot allen die dorst hebben, om te komen tot Christus.

En wanneer er in ons leven, om wat voor omstandigheden ook, dat levende water niet meer

vloeit, niet meer stroomt, en onze bron is opgedroogd, ja dan mogen we net als Hagar, de Heere Jezus Christus ontmoeten bij de bron. En dan mogen we ineens ontdekken: God is een God des aanzien. Hij ziet ons! En heb ik nu ook omgezien naar Hem, Die naar mij omziet?

De tweede keer dat over de bron wordt gesproken is in Genesis 21, dat is heel bijzonder dat het weer Hagar betreft. Hagar is nu weer gevlucht, maar nu is ze verdreven door Abraham. Dan vlucht ze met haar zoon Ismaël de woestijn in. Ze heeft een waterzak bij zich, maar het water raakt op. Op een gegeven moment kan ze niet anders meer doen dan die jongen onder een struik te leggen, die krijgt vermoedelijk koorts, door de hitte bevangen. Zelf gaat ze een eindje verder en gaat zitten huilen, een trieste toestand. Dan staat er in Gen. 21:19:

□ “Toen opende God haar ogen, en zij zag een waterput; zij ging de zak met water vullen en liet de jongen drinken.”

De beproevingen in ons leven kunnen ons soms verblinden. De aanwezigheid van God, de aanwezigheid van die Bron, Die is vlakbij. Vaak door omstandigheden, als we zitten te huilen, dan komt God en God opent onze ogen. Hij is God, Die het moet doen, God opent de ogen en Hij laat zien waar wij stekeblind waren voor het levende water, terwijl de Bron dichtbij is. Vaak door omstandigheden gedreven, dat we er misschien helemaal doorheen zitten, dan ontmoeten we Christus Jezus en ontdekken weer: Hij is de Bron in ons leven en Hij is vlakbij! Hagar hoefde geen dagreis te ondernemen om naar een waterput te reizen, om water te putten en dan haar jongen te drinken te geven. Die put was voor ogen en ze zag het niet. Hij, Christus is de oplossing in ons leven, maar vaak zien we het niet, dat God er is en dat Hij Degene is Die ons voor ons zorgt!

Als God mij niet persoonlijk had getrokken in mijn leven, dan was ik nooit tot de Vader gekomen. Het was nota bene God Die trok. Net als Simon Bar Jona tot die belijdenis komt en zegt; Gij zijt de Christus. Dan zegt de Heere: “Vlees en bloed hebben je dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader in de hemel.” Toen wij tot geloof in Christus kwamen, net als die Samaritaanse vrouw, toen zijn wij getrokken door God.

Zo was het met ons, God opende onze ogen, dat Jezus is de Christus, maar vlees en bloed hebben ons dat niet geopenbaard. Dat heeft God, door Zijn Geest aan ons hart geopenbaard. Hij opende onze ogen. Net als Lydia, de purperverkoopster, wiens ogen geopend werden door God. Hij opende in de Handelingen de ogen van de Samaritaanse vrouw, opende haar hart en zij ontdekte en zag! Ook hier in Genesis 21 opent God de ogen van het hart van Sara, en zij ontdekte en zag! God opende haar ogen en zij zag dat de bron vlakbij is.

Ik moet u zeggen, dat vele malen in mijn leven ikzelf het niet zag. Ik had het zelf niet door en de stromen van levend water uit mijn binnenste droogden op, en ik verkeerde eigenlijk in een armzalig, armetierig geestelijk leven, maar ik leefde maar door, tot op een ogenblik, door de omstandigheden gedreven, ik net als Hagar toch ergens brak, en ik net als Hagar, me weer tot God wende, en God opende dan weer mijn ogen. En zie, de Bron Jezus Christus was vlakbij. Ik kon weer aangesloten worden op de Bron en stromen van levend water vloeiden weer uit mijn binnenste. Ik kon weer drinken om nimmermeer te dorsten!

De derde keer dat de bron voorkomt is in Gen. 29:1-3:

- “En Jakob begaf zich op weg en ging naar het land der stammen van het Oosten. 2 Toen hij rondkeek, zag hij een put in het veld, en zie, drie kudde kleinvee waren daarbij gelegd, want men placht de kudde uit die put te drinken. De steen op de opening van de put was groot; 3 Als alle kudde daar bijgedreven waren, wendde men de steen van de opening van de put en dronk het vee; daarna bracht men de steen weer op de opening van de put op zijn plaats.”

De bron is hier de put waar de kudde, de schape en de runderen worden gedrenkt. Zo is het in ons leven ook. Wij hebben ook die Put, ook die Bron Christus, waarbij we samen worden gebracht, en door herders worden gedrenkt. Elke keer als we samen komen rond Gods Woord dan worden we gedrenkt en zijn we weer aangesloten op die Bron. Ook individueel, als we elke dag tijd nemen om onze bijbel te openen, dan mogen we in gemeenschap staan met onze Heere Jezus Christus, dan verfrist Hij ons. Ook in samenkomsten, waar we de bijbel openen en de Here laten spreken, dan gaan we weer drinken van Hem. De kudde worden dan samen in gemeenschap gedrenkt.

De vierde keer dat bron voorkomt is in Num. 21:16-17

- “Vandaar ging het naar Beer. Dit is de bron, waarvan de Here tot Mozes gezegd had: Vergader het volk, dan zal Ik hun water geven. 17 Toen heeft Israël dit lied gezongen: Wel op, gij bron: zingt haar in beurtzang toe.”

Hier zie je hetzelfde, het vergaderen van het volk, het samenkomen en dat de Heere ons dan, dat water geeft. Die bron hier wordt bezongen, die bron wordt hier gepersonifieerd. Het is a.h.w. een persoon. Die bron is het middelpunt van heel die volksvergadering van Israël. Het volk vergadert zich rondom die bron. Ze drinken van die bron en bezingen ook die bron. Zo mogen wij ook verzameld zijn rondom die Bron, de Heere Jezus Christus en Hem groot maken door de liederen heen.

De vijfde en laatste keer dat bron voorkomt in het O.T. is in 2 Sam. 17:17-20

- “Jonathan nu en Achimaäs stonden bij de bron Rogel; en een slavin kwam hun telkens bericht brengen; dan gingen zij heen en brachten dat aan koning David over, want zij konden zich in de stad niet vertonen. 18 Maar een jongen zag hen en deelde het aan Absalom mede. Toen gingen beiden haastig weg en kwamen bij het huis van een man te Bachurim die in zijn hof een put had; en zij daalden daarin af. 19 Daarop nam de vrouw een kleed, spreidde dat over de opening van de put en strooide er graankorrels over heen, zodat er niets te bemerken viel. 20 En de dienaren van Absalom kwamen bij de vrouw in huis en vroegen: Waar zijn Achimaäs en Jonathan? De vrouw antwoordde hun: Zij zijn dat waterbeekje overgetrokken. Daarop gingen zij zoeken, maar zij vonden hen niet en keerden naar Jeruzalem terug.”

De bron is niet alleen de bron waar we ons aan kunnen laven en onze dorst lessen in

moeilijke omstandigheden van ons leven, maar het is tevens een plaats van bescherming. Het was een plaats van bescherming voor Jonathan (zoon van Abjatar 2 Sam. 15:27) en zijn dienstknecht. Ze verstopten zich veilig in de bron. Absalom, die tegen koning David is opgestaan, stuurt zijn dienstknecht om Jonathan en zijn dienstknecht in te rekenen. Maar ze kunnen Jonathan en zijn dienstknecht niet vinden, want ze bevinden zich in de put, in de bron.

Zo mogen wij ons a.h.w. ook één voelen met Christus, want wij zijn ook veilig in die Bron. Paulus zegt ons in Kol.3:3

□ “Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God.”

Wij zijn a.h.w. een deel van die Bron, wij zijn de uiterlijke vertoning van die Bron. Wij zijn dat water des levens wat opspringt. Dit alles komt niet uit eigen kracht voort, maar dat komt voort uit die Bron, die ons Zijn kracht geeft. De Heere zegt: “Indien iemand dorst heeft die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levens water zullen uit zijn binnenste vloeien.”

Laten wij daarom dan oppassen die Bron niet af te sluiten, door eventuele omstandigheden gedreven. Dan gaan we soms op eigen kracht door deze wereld heen, maar dan moet Christus komen, als de Engel des Heeren, zoals bij Hagar, en dan vraagt Hij: “Vanwaar komt gij en waar gaat gij heen?” Zo vraagt ook Christus ons, terwijl we onderweg zijn en met alle mogelijke zaken bezig zijn. Mag Ik dan toch even storen en je iets vragen?

□ “Vanwaar komt gij en waar gaat gij heen, waar ben je zoal met bezig? Ben je nog aangesloten op de Bron, weet je dat je mag aangesloten zijn op de Bron, dat je een waterfontein bent die opspringt ten eeuwige leven?”

Als er dan beproevingen of moeilijkheden zijn, dan mogen we bij de Heere Jezus Christus schuilen, dan mogen we weten, dat we veilig zijn in de Bron. Dat we veilig zijn in Christus, verborgen in God, los van deze wereld en niet van deze wereld zijn. Dat we met elkaar het genoeg mogen hebben om samen te komen rondom de Bron, en zo onze dorst te lessen en met elkaar een lied te zingen: “Wel op Gij Bron.” Amen.

April 2020, opgemaakt door Wieb Rodenhuis naar een Bijbelstudie van broeder Denijs van Zuijlekom.